

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1378/2015
02.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиле Н.З. из Б., чији је пуномоћник Р.Б., адвокат из З., против тужене Републике Србије, Министарство правде и државне управе, Основни суд у Зрењанину, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 216/15 од 27.03.2015. године, у седници одржаној 02.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 216/15 од 27.03.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П1 386/13 од 21.02.2014. године делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиљи накнади материјалну штету због мање исплаћене накнаде плате за период од 01.01. до 30.06.2010. године у износу од 47.703,54 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе ближе наведене у изреци пресуде од доспелости до исплате, на име мање исплаћене накнаде плате у периоду од 01.07.2010. до 10.11.2011. године у износу од 258.895,09 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе накнаде плате од доспелости до исплате, затим због изгубљене плате за период од 11.11.2011. до 16.10.2012. године у износу од 1.066.665,09 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе од доспелости до исплате, као и да за тужиљу надлежном Фонду ПИО за период од 01.01.2010. до 16.10.2012. године исплати разлику у доприносу у износу од 435.310,70 динара. Истом пресудом тужена је обавезана да тужиљи накнади штету због изгубљене накнаде за рад у комисији за вођење поступка и доношење решења по захтеву за враћање одузетог земљишта које је прешло у друштвену својину по основу пољопривредног земљишног фонда и конфискацијом због неизвршења обавезе из обавезног откупа пољопривредних производа за период од 16.03.2010. до 18.10.2012. године у износу од 753.140,00 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе од доспелости до исплате, те да за тужиљу надлежном РФ ПИО за период од 16.03.2010. до 18.10.2012. године уплати разлику доприноса у износу од 199.622,00 динара, као и да јој накнади трошкове спора у износу од 226.874,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Одбијен је као

неоснован део тужбеног захтева ради исплате законске затезне камате за период од последњег дана у месецу за претходни месец за сваки појединачни износ месечне разлике плате у спорном периоду.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж1 216/15 од 27.03.2015. године делимично усвојио жалбу тужене па је првостепену пресуду у усвајајућем делу преиначио тако што је одбио део захтева тужиле за накнаду штете од укупно досуђеног износа на износ од 51.232,01 динар, са законском затезном каматом у износима и периодима ближе означеним у изреци пресуде, а одбио је захтев за накнаду штете због мање исплаћених доприноса надлежном фонду ПИО за период о 01.01.2010. до 16.10.2012. године преко износа од 419.232,20 динара до износа од 435.310,70 динара, са законском затезном каматом на одбијене износе разлике. У преосталом делу жалбу тужене је одбио и првостепену пресуду у преосталом усвајајућем делу потврдио. Одбио је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11) и члана 13. у вези са чланом 23. став 1. и 3. Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/2014) и нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Према члану 13. став 2. тачка 2. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“, број 55/2014), којим је измењена одредба члана 403. ЗПП, ревизија је увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака. Ставом 3. истог члана прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Прелазном одредбом члана 23. став 1. Закон о изменама и допунама ЗПП, прописано је да поступак који је започет по Закону о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), а није окончан пре ступања на снагу овог закона, спровешће се по одредбама овог закона. Према ставу 3. истог члана, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

У конкретном спору, тужба ради накнаде штете поднета је 15.11.2013. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 753.140,00 динара. Спор је правноснажно окончан другостепеном пресудом донетом 27.03.2015. године. Ревизијом се побија другостепена пресуда у делу у ком је одбијена жалба и потврђена првостепена пресуда и тужилци досуђен износ од 753.140,00 динара, са законском затезном каматом, на име накнаде штете због

изгубљене накнаде за рад у комисији за вођење поступка и доношење решења по захтеву за враћање одузетог земљишта које је прешло у друштвену својину по основу пољопривредног земљишног фонда и конфискацијом због неизвршења обавезе из обавезног откупа пољопривредних производа и то за период од 16.03.2010. до 18.10.2012. године.

Како се ревизијом тужене не побија другостепена пресуда у преиначавајућем делу, а вредност предмета спора побијаног дела не прелази износ од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужене није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Љубица Милутиновић, с.р.**